3. Tretji tožbeni razlog: Svet je kršil procesne pravice tožeče stranke, zlasti njeno pravico do obrambe in pravico do učinkovitega sodnega varstva, med drugim zato, ker tožeči stranki ni predložil gradiva, na katerem je temeljil njen vpis na seznam pred sprejetem Izvedbenega sklepa Sveta 2014/862/SZVP in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1275/2014, in ker ni podal primerne obrazložitve.

4. Četrti tožbeni razlog: vpis tožeče stranke na seznam je v vsakem primeru v nasprotju z njenimi temeljnimi pravicami in načelom sorazmernosti.

([1]) Izvedbeni sklep Sveta 2014/862/SZVP z dne 1. decembra 2014 o izvajanju Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo(UL L 346, str. 36).

([2]) Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1275/2014 z dne 1. decembra 2014 o izvajanju člena 9(1) in (4) Uredbe (ES) št. 1183/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo (UL L 346, str. 3).

Tožba, vložena 2. marca 2015 – Helenska republika/Komisija

(Zadeva T-112/15)

(2015/C 171/32)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopniki: I.-K. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou in A.-E. Vasilopoulou, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije z dne 19. decembra 2014 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije [notificiranega pod dokumentarno številko C (2014) 10135] (UL L 369, str. 71), v delu, v katerem so iz financiranja Evropske unije izključeni odhodki v okviru sektorja pomoči za površino v letu zahtevka 2008, ki ustrezajo: a) 10 % skupnega zneska odhodkov za pomoči glede pašnikov, b) 5 % skupnega zneska odhodkov za dodatne vezane pomoči in c) 5 % skupnega zneska odhodkov v sektorju za razvoj podeželja.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge.

1. V zvezi z 10-odstotnim popravkom, naloženim za pašne površine:

   — s prvim tožbenim razlogom tožeča stranka navaja napačno razlago in uporabo določb člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 796/2004 ([1]) z dne 21. aprila 2004 v zvezi z opredelitvijo pašnika, nezadostno obrazložitev in kršitev načela sorazmernosti.

2. V zvezi s 5-odstotnimi popravki, naloženimi za dodatne pomoči, vezane na površino, in za ukrepe za razvoj podeželja:

— z drugim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je bil 5-odstotni finančni popravek za dodatne pomoči, vezane na površino, naložen na podlagi dejanske zmote, z nezadostno obrazložitvijo in ob kršitvi načela sorazmernosti;

— s tretjim tožbenim razlogom tožeča stranka trdi, da je bil 5-odstotni finančni popravek za pomoči iz drugega stebra naložen neupravičeno in da presoja Komisije v zvezi s tem vsekakor temelji na dejanski zmoti in je očitno nesorazmerna glede na tveganje, ki je prikazano v njenih ugotovitvah v zvezi z ukrepi drugega stebra. Zlasti glede ukrepa 214 programa razvoja podeželja navaja, da je naloženi popravek delno že drugi zaporedni popravek glede istega predmeta, zaradi česar je nezakonit in ga je treba odpraviti.

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 44, str. 243).

Tožba, vložena 4. marca 2015 – Estonija/Komisija

(Zadeva T-117/15)

(2015/C 171/33)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Estonija (zastopnik: Kristi Kraavi-Käerdi, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— naj odločbo iz dopisa Evropske Komisije z dne 22. decembra 2014 (Ares(2014)4324235), s katero je Komisija zavrnila spremembo Odločbe Komisije 2006/776/ES o zneskih, ki se zaračunajo za količine neizločenih presežkov sladkorja ([1]), razglasi za nično

— naj Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijana odločba je v nasprotju s točko 2, Poglavje 4, Priloge IV h Aktu o pristopu ([2]) v povezavi s členom 58 Akta o pristopu.

   — Iz sodbe Sodišča v zadevi Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450) izhaja, prvič, da je bila Odločba Komisije 2006/776 v nasprotju z navedenimi predpisi Akta o pristopu že od njenega sprejetja in da bi jo morala Komisija spremeniti. Ker je Komisija v izpodbijani odločbi zavrnila spremembo Odločbe 2006/776, naj bi bila tudi izpodbijana odločba b nasprotju z določbami Akta o pristopu.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja

   — Komisija naj bi bila na podlagi načela dobrega upravljanja zavezana pravne akte uporabljati v skladu z razlago Sodišča Evropske unije. Ker naj Komisija Odločbe 2006/776 ne bi uskladila s pravom Unije, ki izhaja iz sodb Splošnega sodišča v zadevah Češka republika/Komisija (T-248/07, ZOdl., EU:T:2012:170) in Republika Litva/Komisija (T-262/07, ZOdl., EU:T:2012:171) ter sodbe Sodišča v zadevi Pimix (C-146/11, EU:C:2012:450), naj bi kršila načelo dobrega upravljanja.